

/STĂM SĂ NE GÂNDIM – EVENIMENT MANIFEST.

Un dialog despre necesitatea spațiilor publice în București/

/WE SIT AND THINK – A MANIFESTO EVENT.

A Dialogue on the Necessity of Public Spaces in Bucharest^[4]

Ruxandra PĂDURARU, drd. antropologie/PhD.c. in anthropology

ruxandra.paduraru@s.unibuc.ro

Universitatea București, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, București, RO/
Faculty of Sociology and Social Work, University of Bucharest, RO

Este dificil să proiectezi un spațiu care să nu atragă oamenii. Remarcabil este cât de des s-a realizat acest lucru. (Whyte, 1988)

Proiectarea spațiilor publice în care să fie resimțită atmosfera urbană (mă refer cu precădere la piațete și străzi) nu a reprezentat o prioritate în designul urban din București. Atenția la detaliile care transformă un spațiu dat într-un mediu propice petrecerii timpului liber a fost surmontată de investiții care vizează mai degrabă funcții comerciale. Un spațiu public urban de calitate presupune în viziunea lui Whyte (1980), printre altele, crearea unor condiții care să încurajeze socializarea și spiritul comunitar, care să țină cont de factorii de climă și mediu și care să se afle într-un contact permanent cu „viața orașului”.

Restricțiile impuse de COVID-19 în București au favorizat descoperirea orașului devoalat de spațiile comerciale. În

It is difficult to design a space that will not attract people. What is remarkable is how often this has been accomplished. (Whyte, 1988)

Designing public spaces in which the urban atmosphere can be truly felt (with particular reference to squares and streets) has not been a priority in the urban design of Bucharest. Attention to the details that transform a given space into one that is suitable for leisure activities has been superseded by investments which focus rather on commercial functions. In Whyte's vision (1980), a high-quality urban public space presupposes, among other elements, the creation of conditions that foster socialization and the community spirit, that take into account climate and environment factors and that are in permanent contact with city life.

The restrictions imposed by COVID-19 in Bucharest favoured the discovery of the city unconcealed by commercial spaces.

perioadele în care locurile din Horeca au fost închise (sau parțial închise), locuitorii orașului au „cucerit” noi spații (piețe publice, spații verzi, străzi etc.). Acest context a facilitat începerea unui dialog despre nevoia de a avea un spațiu construit versatil, care să îndeplinească simultan mai multe funcții și care să permită accesul neîngrădit tuturor utilizatorilor.

Inițiativa evenimentului **/Stăm Să Ne Gândim**, realizat de redacția Samizdat în parteneriat cu Asociația Urbanism Activ București a apărut pe fondul observării acestor minuscule în București. Proiectul a propus un mod de regândire a interacțiunii om-spațiu, prin încercarea de a aduce în lumina reflectoarelor nevoia locuitorilor de astfel de „oaze urbane”, punând accentul pe găsirea unor soluții fezabile și versatile de *locuri de stat în spațiile publice*.

Evenimentul „Stăm să ne gândim” este organizat de Samizdat și Urbanism Activ București și aduce în atenție importanța spațiilor urbane, publice, bine proiectate de recreere și socializare, nevoia unor locuri de stat jos de calitate în oraș și diversitatea materialelor din care se pot realiza acestea. Evenimentul dorește să inspire grupurile de inițiativă civică și cetățenii implicați să realizeze astfel de bănci și scaune în comunități, ca experiment de interacțiune socială și protest tăcut al dezinteresului administrației publice față de spațiile publice din oraș. (Manifest Stăm să ne gândim, 2021)

Inițial, proiectul trebuia să se desfășoare pe Intrarea Sibioara din București (care ar fi urmat a fi transformată pe durata evenimentului în stradă pietonală) și în curtea Muzeului Național al Literaturii Române. Însă, din cauza măsurilor de protecție impuse de contextul pandemic, proiectul s-a desfășurat într-o formulă mixtă, atât online (cu difuzări în timp real de la fața locului), cât și offline (respectând numărul maxim de persoane admise de lege) în trei locații și în trei intervale orare diferite, în fiecare locație performând alți artiști. Astfel, în porticul de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, au putut fi urmăriți The Craft, Nadina Stoica și Sebastian Stoici, la Muzeul Național al Literaturii Române, Anastasia Gavrilovici (împreună cu Gura Mare și Lucia Prodan), Atelier Kairos și Grupul de Inițiativă Civică Sala Palatului și la Sandwich Gallery, Radu Pandele, Emil Ghiță și Anca Vintilă Dragu. Opțiunea pentru un eveniment mixt (online-offline) a fost singura variantă posibilă în contextul actual, scopul evenimentului de a aduna laolaltă locuitorii orașului în spații publice fiind ușor disipat.

During the intervals when hospitality establishments were closed partially or entirely, the city residents “conquered” new spaces (public squares, green areas, streets, etc.). This context facilitated the start of a dialogue on the need for a versatile built space, which can fulfill several functions simultaneously and allow the unimpeded access of all users.

The initiative of the event **/We Sit and Think**, launched by the Samizdat editorial team, in partnership with the Active Urbanism Association of Bucharest, developed from the observation of these deficiencies in the capital. The project proposed a way of rethinking the human-space interaction by bringing into the limelight the inhabitants’ need for such “urban oases” and focusing on the finding of feasible and versatile *public seating* solutions.

The event We Sit and Think is organized by Samizdat and Urbanism Activ Bucharest and draws attention to the importance of well-designed urban public spaces for recreation and socialization, to the need for high-quality public seating in the city and the diversity of materials from which it can be constructed. The event aims to inspire civic initiative groups and involved citizens to produce such benches and chairs in their communities, as an experiment of social interaction and a form of silent protest against the disinterest of the public administration in the public spaces of the city (We Sit and Think, Manifesto, 2021)

The project was initially supposed to take place on Intrarea Sibioara in Bucharest (which would have been pedestrianised for the duration of the event) and in the courtyard of the National Museum of Romanian Literature. Yet, due to the safety measures imposed by the pandemic, the project was carried out in a mixed format, both online (with live broadcasts) and offline (restricted to the number of participants admitted by Covid regulations), in three locations and with three different timespans and different artists at each location. Thus, the public could attend performances by The Craft, Nadina Stoica and Sebastian Stoici in the portico of the “Ion Mincu” University of Architecture and Urban Planning; by Anastasia Gavrilovici (with Gura Mare and Lucia Prodan) at the National Museum of Romanian Literature; by Atelier Kairos and Grupul de Inițiativă Civică at Sala Palatului and by Radu Pandele, Emil Ghiță and Anca Vintilă Dragu at the Sandwich Gallery. The choice of a mixed, online and offline, event was the only one possible in the current context; the aim of the event, namely to gather the city residents in public spaces, had to be adjusted to the circumstances.

Ideea proiectului și varianta inițială în care scaunele proiectate ar fi trebuit să fie amplasate pe domeniul public pentru a putea fi utilizate de trecători le consider benefice pentru oraș și pentru instituirea unui dialog cu autoritățile publice despre moduri viabile (dar încă incipiente) de raportare la spațiile urbane.

Punctele forte (conexe evenimentului) au fost, pe de o parte, organizarea unui concurs de proiecte dedicat în principal studenților de la Facultățile de Urbanism și Arhitectură, dar la care au putut participa și studenți din alte domenii, cu tema remodelării unor străzi ca spații comunitare. Pe de altă parte, este de apreciat realizarea unui chestionar în prealabil, cu 100 de persoane, prin care s-a încercat realizarea unei radiografii a principalelor spații necomerciale în care bucureștenii își petrec timpul liber. Rezultatele chestionarului au fost publicate (Stancu, 2020) și vor constitui premisele de la care vor fi inițiate următoarele evenimente din această serie. Problema principală a evenimentului este că scaunele proiectate vor fi destinate, până la urmă, unor galerii și unor spații cu caracter comercial, ceea ce face ca însuși motivul construirii lor să fie ușor deturnat. Următoarele ediții ale evenimentului vor trebui să țină cont de posibilitatea de a realiza zone de stat mult mai versatile. „Scaunele individuale fixe refuză alegerea. Designerul spune să stai aici și să stai acolo. Acest lucru denotă aroganță din partea lui. Oamenii sunt mult mai buni la asta decât designerii” (Whyte, 1980, p. 121).

Acest tip de evenimente ar trebui să se bucure de un ecou mai puternic în cadrul societății civile și astfel de inițiative să fie sprijinite pentru a conlucra la conturarea unui oraș a cărui versatilitate să răspundă nevoilor câtor mai mulți dintre locuitori.

Referințe/References

Whyte, W. (1988). *City: Rediscovering the Center*. New York: Doubleday

Whyte, W. (1980). *The Social Life of Small Urban Places*, Washington, DC: The Conservation Foundation

Stancu, S. (2021). „Am întrebat 100 de bucureșteni” ce și-ar dori de la orașul lor, Revista Samizdat. Disponibil online: <https://samizdatrevista.com/am-intrebat-100-de-bucuresteni-ce-si-ar-dori-de-la-orasul-lor/>

As for the concept of the project and its initial version, in which the chairs were to be placed in the public space to make them usable by the passers-by, I consider them beneficial to the city and to the setting-up of a dialogue with the authorities on viable (albeit still incipient) ways of relating to urban spaces.

The strong points (related to the event) were firstly the organization of a project competition, mainly aimed at the students of the architecture and urban planning faculties, yet open to students from other fields, on the theme of remodelling some streets as community spaces. Secondly, a preliminary survey of 100 people, which attempted an examination of the non-commercial spaces in which Bucharest residents spend their leisure time is to be appreciated. The results of the survey have been published (Stancu, 2020) and will provide the premise of subsequent events in this series. The main problem of the event is that the designed chairs will be eventually destined for galleries and commercial spaces, which slightly deviates from the purpose of their construction. The following editions of the event will have to take into account the possibility of creating far more versatile seating areas. “Fixed individual seats deny choice. The designer is saying you sit here and you sit there. This is arrogant of him. People are much better at this than designers” (Whyte, 1980, p. 121).

This type of events should have far greater resonance in civil society and such initiatives should be supported so as to contribute to the shaping of a city whose versatility fulfills the needs of as many of its inhabitants as possible.